Dosarul nr.3-2504/23

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 aprilie 2024 mun. *****

Judecătoria ***** (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Daniela Pantaz

examinînd în şedinţă de judecată închisă acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Alexandru Adam în interesele lui Yevgeny Gakov împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune al MAI privind contestarea actelor administrative și obligarea acordării azilului,

A C O N S T A T A T :

Reclamantul Yevgeny Gakov s-a adresat în instanță cu cererea de chemare în judecată nominalizată.

În motivarea acțiunii a indicat că, întoarcerea sa în țara de origine este exclusă din motiv că nu se simte în siguranță pe teritoriu acestei țări din următoarele motive. Referitor la plecarea sa din țara de origine, menționează că, a plecat din motivul care a stat la baza plecării din Republica Kazahstan, a fost problema cu religia. Referitor la motivul plecării din țara de origine, poate declara că, a părăsit țara, plecând în Federația Rusă cu scopul de a munci.

Pe teritoriul Federației Ruse, în anul 2018 i-a fost intentat un dosar penal pentru huliganism, ca urmare a fost returnat în țara de origine (Republica Kazahstan), cu aplicarea interdicției de intrare în Federația Ruse.

În țara de origine a fost agresat și denigrat de societate din cauza religiei, majoritatea cetățenilor Kazahstanului fiind musulmani, iar reclamantul fiind de religie creștină, îi este dificil să-și găsească un loc de muncă.

Menționează că, la 23 decembrie 2018, a luat decizia de a pleca în Ucraina, la muncă. Pe teritoriul Ucrainei a lucrat la o fabrică de textile pînă la începerea invaziei ruse asupra Ucrainei.

Odată cu începerea conflictului militar din Ucraina, autoritățile de stat i-au condiționat aflarea legală cu un termen de o lună pentru părăsirea teritoriului țării, astfel a traversat frontiera de stat al Republicii Moldova și solicitînd azil.

Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, a specificat că nu dorește să se întoarcă în Kazahstan din cauza religiei, fiind creștin, iar majoritatea populației în Republica Kazahstan - musulmani. Totodată, îi este frică de autoritățile Federației Ruse din motiv că la începutul invaziei ruse asupra Ucrainei, s-a oferit ca voluntar pentru a ajuta soldații ucraineni care luptau pentru apărarea țării. Susține că a fost nevoit să solicite protecția Republicii Moldova din cauza că se află într-o situație dificilă din care nu vrea să se întoarcă în Kazahstan.

Decizia contestată este pasibilă anulării deoarece este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii 270 privind azilul în Republica Moldova.

Solicită partea reclamantă anularea deciziei Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI nr.***** don *****; obligarea Direcției Azil și Apatridie al IGM MAI, să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova, statut de refugiat.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Gakov Yevgeniy, avocat în bază de mandat Alexandru Adam, a solicitat admiterea cererii după cum a fost formulată. (f.d. 36-38).

În referință pîrîtul, Biroul Migrațiune și Azi din cadrul Ministerului Afacerilor Interne reprezentat în bază de procură Grossu Iulia nu a recunoscut pretențiile reclamantului din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În motivarea poziției sale indică pîrîtul că, la data de 27.06.2022 solicitantul de azil, s-a adresat la Direcția azil și apatridie cu o cerere pentru acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova.

Referitor la motivul plecării din țara de origine, solicitantul a declarat că a părăsit țara plecând în Federația Rusă cu scopul de a munci.

Pe teritoriul Federației Ruse, solicitantul a declarat că în anul 2018 i-a fost intentat un dosar penal pentru huliganism, drept urmare a fost returnat în țara de origine (Republica Kazahstan), cu aplicarea interdicției de intrare în Federația Rusă.

În cadrul interviului, solicitantul a declarat că în țara de origine a fost agresat și denigrat de societate din cauza religiei, majoritatea cetățenilor Kazahstanului fiind musulmani. Totodată, solicitantul invocat că fiind de religie creștină îi este dificil să-ți găsească un loc de muncă.

La 23 decembrie 2018, solicitantul a luat decizia de a pleca în Ucraina, la muncă. Pe teritoriul Ucrainei solicitantul a declarat că a lucrat la o fabrică de textile până la începerea invaziei ruse asupra Ucrainei.

Odată cu începerea conflictului militar din Ucraina, autoritățile de stat i-au condiționat aflarea legală cu un termen de o lună pentru părăsirea teritoriului țării, astfel acesta traversând frontiera de stat al Republicii Moldova si solicitând azil al Republicii Moldova si solicitând azilmusulmani. Totodată, solicitantul a invocat și frica de autoritățile Federației Ruse din motiv că la începutul invaziei ruse asupra Ucrainei, acesta s-a oferit ca voluntar pentru a ajuta soldații ucraineni care luptă pentru apărarea țării.

Indică că, solicitantul a susținut că a fost nevoit să solicite protecția Republicii Moldova din cauză că se află într-o situație dificilă în care nu vrea să se întoarcă în Kazahstan.

Menționează, potrivit pct.65 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, Agenti ai persecuție, în mod normal, persecuția este legată de acțiunile autorităților unei țări. Ea poate emana, de asemenea, de la părți ale populației ce nu respectă standardele stabilite de legile țării respective. Unul din cazuri poate fi intoleranța religioasă, ce duce la persecuție, într-o țară altfel laică, unde unele fracțiuni ale populației nu respectă credințele religioase ale celorlalți. Acolo unde actele grave de discriminare sau altele infracționale sunt comise de populația locală, acestea pot fi considerate ca persecuție dacă sunt tolerate cu bună știință de autorități sau dacă autoritățile refuză, sau se dovedesc incapabile să ofere o protecție adecvată.

Tot în acest context, e de menționat că, în defavoarea solicitantului de azil a fost luat în considerare faptul că acesta nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo apreciază

că, nu rezultă existența unei temeri întemeiate.

Astfel, concluzionează că, nu sunt suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de azil să fie supus acţiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuţie ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin.(l) şi alin.(2) din legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii: existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei; tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine; ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii dc conflict armat internaţional sau intern.

În urma analizei acestui element în baza afirmaţiilor solicitantului din nota de interviu, a fost conchis faptul că solicitantul de azil nu este expus unui risc serios de a fi condamnat la moarte sau de a executa o astfel de pedeapsă, acesta nesăvîrşind nici o infracţiune pentru care să fie urmărită de către autorităţi.

În conformitate cu Convenţia împotriva torturii şi altor pedepse şi tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, ratificată de Republica Moldova la data de 31.05.1998, termenul „tortură“ desemnează orice act prin care se provoacă unei persoane, cu intenţie, o durere sau suferinţe puternice, de natură fizică sau psihică, în special cu scopul de a obţine, de la această persoană sau de la o persoană terţă, informaţii sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terţă persoană l-a comis sau este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra unei terţe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferinţă sunt provocate de către un agent al autorităţii publice sau orice altă persoană care acţionează cu titlu oficial, sau la instigarea sau cu consimţământul expres sau tacit al unor asemenea persoane. Analizând declaraţiile solicitantului, dânsul nu a fost supus unor astfel de tratamente, el părăsind ţara de origine, din alte considerente.

În urma analizei rapoartelor prezentate de sursele oficiale publice citate mai sus precum şi: HRW - Human Rights Watch - „Raportul Mondial 2020 - Uzbekistan” din data de 14 ianuarie 2020; (https://www.hrw.ore/worid-report/2020/countr\<-chapters/uzbekistan) se menţionează că, la trei ani de când preşedintele Shavkat Mirziyoyev din Uzbekistan a preluat preşedinţia, el a făcut unele măsuri concrete pentru îmbunătăţirea recordului drepturilor omului din ţară. în august, ordonând închiderea renumitei închisori Jaslyk, mult timp simbol al torturii şi al închisorii criticilor guvernamentali, Mirziyoyev a îndeplinit o cerere-cheie a organelor pentru drepturile omului ale Naţiunilor Unite. În mai, odată cu decenii de cenzură a intemetului, autorităţile au ridicat interdicţia pe mai multe site-uri web critice.

În acelaşi timp, guvernul rămâne autoritar. Mii de oameni, în special credincioşi paşnici, rămân în închisoare sub acuzaţii false. Serviciile de securitate păstrează vaste puteri de reţinere a criticilor percepute şi nu există un pluralism politic autentic.

Luând în considerare informaţia din ţara de origine a solicitantului de azil, s-a apreciat că nu au fost găsite informaţii referitoare la existenţa unor schimbări în situaţia din ţară, care ar pune în pericol viaţa şi libertatea persoanei în cauză şi de asemenea, nu au fost găsite rapoarte care ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului.(f.d.30-41)

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, reprezentant în bază de procură Grossu Iulia a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Yevgeniy Gakov din motivele expuse în referință. (f.d.36-37).

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de Yevgeniy Gakov, este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin.1 și 2 din Codul Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, potrivit Deciziei nr.***** din *****, Biroul migrație și azil a respins cererea de azil depusă de Yevgeniy Gakov. (f.d. 12-17).

Nefiind de acord cu actul administrativ indicat supra, reclamantul s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Conform art.6 alin.1 lit.a)-c) din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova stabileşte că, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii: posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel; posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel; prezintă documente care justifică scopul intrării şi fac dovada existenţei unor mijloace corespunzătoare atît pentru întreţinerea pe perioada şederii, cît pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit de către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea.

Conform art.51 alin.1 din Legea nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror şedere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de şedere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Conform art.56 lit.a-f) din Legea nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, la analizarea cererii de azil, se va ţine cont: de vîrsta, de trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, de identitatea, naţionalitatea, ţările şi locurile de reşedinţă anterioare, de cererile anterioare de azil, de rutele de tranzit, documentele de identitate şi de călătorie, de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecţie; de faptele relevante referitoare la ţara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile şi regulamentele din ţara de origine şi de modalitatea în care sînt aplicate; de declaraţiile şi documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informaţiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuţiei sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în ţara de origine; de situaţia individuală sau de circumstanţele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuţie sau vătămări grave; de acţiunile solicitantului, ulterioare părăsirii ţării de origine: au fost ele direcţionate exclusiv sau în principal spre crearea condiţiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilităţii ca aceste acţiuni să conducă la persecuţie sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în ţara de origine; de existenţa posibilităţii ca solicitantul să beneficieze de protecţia unei alte ţări, a cărei cetăţenie a dobîndit-o.

Conform art. 51 alin. 1 lit.a)-b) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce: s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat şi se află pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 45 alin. 3 lit.a)-c) al Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii: existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei; tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine; ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Conform art. 11 din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, nici un solicitant de azil nu va fi expulzat sau returnat de la frontieră ori de pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art.63 alin.2 lit. a) din Legea nr.270/2008 cererea de azil este considerată evident nefondată dacă, solicitantul a făcut declaraţii incoerente, contradictorii, puţin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmaţia sa că a fost supus unor persecuţii;

Se reține că, prin noțiunea de azil se înțelege, o instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat și acordîndu-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic.

Astfel, se atestă că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuţie, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuţie la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil şi decizia sa de a fugi din ţară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecţia unui alt stat.

De asemenea, este important de stabilit dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuţiei în ţara în care s-ar reîntoarce, existenţa unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o ţară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuţie.

În acest sens, se reține că, la 27 iunie 2022 Gakov Yevgeniy a solicitat acordarea azilului în Republica Moldova, iar prin Decizia nr. ***** din *****, Biroul migrație și azil a respins cererea de azil a lui Gakov Yevgeniy.

Instanța atestă că, în anul 2018 pe teritoriul Federației Ruse reclamantului i s-a intentat dosar penal pentru huliganism, drept urmare a fost returnat în țara de origine Reoublica Kazahstan, cu aplicarea interdicției de intrare pe teritoriul Federației Ruse.

În context, instanța constată că, solicitantul de azil nu a întâmpinat nici un obstacol din partea autorităţilor de stat din Republica Uzbekistan, totodată Gakov Yevgeniy nu a individualizat o careva acţiune concretă întreprinsă împotriva sa, acțiune ce ar pune în pericol viaţa sau integritatea acestuia, în defavoarea solicitantului de azil fiind constatat faptul că acesta a oferit o informaţie generală privind temerea sa individuală, or ultimul nu a oferit informaţii privind persoanele care îl amenință și nici nu s-a adresat la organele de drept naţionale ci a decis să părăsească ţara, fapt confirmat prin conținutul notei de interviu din 14.12.2022.

Astfel, reieșind din materialele dosarului, instanța reține că, reclamantul nu și-a probat afirmaţia că din motivul a careva circumstanțe religioase ar fi în pericol în Republica Uzbekistan, or nu au fost relevate careva circumstanţe sau probe concrete care să demonstreze că la revenirea sa în Republica Uzbekistan acesta ar putea fi supus unui risc real de tratamente inumane.

La fel, se reține că, temerea invocată de solicitant nu este bine întemeiată şi nu există o probabilitate reală ca, în cazul întoarcerii în ţara de origine, viaţa şi integritatea corporală a acestuia să fie pus în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de azil să fie supus acţiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuţie ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin.(l) şi alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

În acest, instanța consideră relevantă și statuarea Curţii Europene pentru Drepturile Omului în cauza Vilvarajah şi alţi contra Regatului Unit (respingerea unor solicitanţi de azil din Sri Lanka spre ţara lor de origine), astfel, nici Convenţia, nici Protocoalele acesteia nu consacră un drept la azil politic. Totuşi, în asemenea circumstanţe, o simplă posibilitate de rele tratamente nu antrenează în sine o violare a art. 3.

Conform art.224 alin.1 lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ privind anularea Deciziei nr. ***** din *****, or pârâtul prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei a demonstrat în ședința de judecată legalitatea actului contestat, iar reclamantul nu a invocat în susținerea poziției sale careva probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ contestat.

În temeiul celor expusă și conform prevederilor art.art.225-225 din Codul administrativ, art. 6 alin. 1 lit.a)-c), 28 lit.b), art.31 alin l lit.n), 51 alin.1, art.52 alin.2, 84/1 alin.1 și 2 din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Alexandru Adam în interesele lui Yevgeniy Gakov împotriva Inspectoratului Migrațiune al MAI privind contestarea actelor administrative și obligarea acordării azilului, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel ***** în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac